

אבי אלון:

„המחשב לא הצליח לדחוק את מכונית הכתיבה!“

בשבוע שעבר התקיימה התערוכה פיס-86 – תערוכה של מיכון משרדי. החידוש שדובר שם יותר מכל היה מכונית הדפסה אלקטרונית. המדפיסה באנגלית ועברית במשולב. דיברתי עם אבי אלון, שפיתח את המכונה החדשה, ושהוא מנכ"ל חברה למיכון משרדי.

● בתקופה שבה שולט המחשב, האין זו טעות מיסחרית לפתח מכונית כתיבה חדשה?

ראשית, לא כולם עוברים למחשב – את מתכוונת, בוודאי למעבדות המלילים. אבל נכון שרבים עוברים אליו. המעבר לא בא להחליף את מכונית הכתיבה, לשניהם שימושים שונים. למשל: במישרד יתאים מעבדת המלילים לעריכת חוזים, ואילו המכונה – להדפסת מיכתבים. רכישת המעבר ואחזקתו עולה כסף רב, ולכן לא יעיל להפעילו לכל מטרה. גם זמן הפעלתו הוא שיקול. הסקרים האחרונים, על כל פנים, הוכיחו שהביקוש למכונית הכתיבה עלה, על אף קיומם של מעבדי המלילים.

● כיצד פיתחת את המכונה החדשה?

הפיתוח נבע מאילוצים – מכיוון שהחברה שפיתחה מכונות אלקטרוניות בחו"ל החליטה שלא לשווקן בארץ, משיקולי תקציב. לכן לקחתי מכונה אנגלית, וכתבתי תוכנית שתוכל להתאים לה, הן בעברית והן באנגלית.

שתי השפות נכתבות בכיוונים הפוכים האחת מימין לשמאל והשנייה להיפך. לכן זה היה קצת מורכב. עברתי על הפיתוח הזה כחצי שנה, ועל פי התגובות שקיבלנו, זה הצדיק את עצמו. עידן מכונית ההדפסה לא חלף.

גלי עמרי:

„האירוויזיון – הפריצה הכי גדולה המזדמנת לאמן!“

בשבוע הבא, בשעה טובה, אחרי הרבה רעש וצילצולי תיקשורת, תתקיים תחרות הקדם-אירוויזיון השנתית. כל המאזשים שהצליחו להעפיל לשלב סופי זה משתעשעים בתיקוות הנצחון. בחלום להעפיל לתחרות האירוויזיון, לזכות שם ולקטוף תהילת-עולם. בימים מתוחים אלה, לפני המהומה הגדולה, שוחחתי עם מי שעברה פעם את כל זה, הזמרת גלי עמרי.

● כל המהומה התיקשורתית, המתנהלת בימים אלה סביב התחרות, מה זה אומר לך?

לגבי זה אומר הרבה. זאת פריוויליגיה אדירה לגבי מי שיזכה להשתתף באירוויזיון. זו הפריצה היחידה כמעט שמזדמנת לידיו של אמן ישראלי להגיע לחו"ל. זכיה באירוויזיון – זו גם זכיה פיננסית לא מבוטלת.

● לך זה עוזר פיננסית?

יחסית לאמן ישראלי – כן. קשה לי להעריך עדיין, כי אני מנהלת מישפטים בעניין, אבל זה היה אמור לסדר אותי פיננסית לחלוטין. ודאי, הופעות עם הכוכבים הכי גדולים ברחבי אירופה, תוכניות טלוויזיה – המדובר בכסף רב.

● לתחרות האירוויזיון וכל אשר כרוך בה יש דימוי זול ביותר. איך את מסתדרת עם זה?

האמת היא שבארץ ניפחו זאת מעל ומעבר לכל פרופרציה. בחו"ל לא כל-כך מתרגשים מהתחרות. האמנים המייצגים ארצות זרות אינם נמנים עם השורה הראשונה. אישית, המוסיקה של התחרות זאת לא המוסיקה שאני מאזינה לה כלילה. אבל אני לא מנסה להרחיק את זה. מה פיתאום?

● אחרי הזכייה הגדולה היה לך קשה להמשיך?

מאז, באמת, חיפשתי את עצמי. לקח לי שש שנים עד שנראה לי, שעליתי על הגל הנכון, והוצאתי תקליט שאני מרגישה איתו טוב. אבל הרי בשנתיים הראשונות אחרי האירוויזיון עוד סחבתי את ההצלחה שלי בתחרות – הופעות, הקלטות ושירים ברוח דומה.

קשה להמשיך אחרי זכייה בתחרות שכזאת. זה קורה פעם אחת בחיים. זה מעין שיא. מה כבר אפשר לעשות כמו זה? לעשות תוכנית-סיפישל לטלוויזיה? להקליט תקליט? צריך להבין שזה מה שניתן לעשות בישראל, ולקבל את זה באהבה.

● שקלת להשתתף פעם נוספת בתחרות?

הציעו לי כמה פעמים, גם השנה, אבל לא רציתי. עשיתי את זה פעם אחת הכי טוב שאפשר, או פעם נוספת אני רק יכולה לעשות את זה פחות טוב. זה גם לא מתאים לי עכשיו. התקליט האחרון שלי, אמוצע ספטמבר, כולל שירים מלנכוליים כאלה, שנראה לי שזה אני, או לפחות בכיוון הנכון שלי, וזה לא הולך ביחד. אבל באמת שיש לי רק בעד התחרות הזאת. זהו הימור. אם לא מסתחררים ומאבדים את הפרופרציות, אפשר להצליח – וזה מה שחשוב!

רב שילונסקי:

„הוועד למען דמי'אניוק פיברק את הישיש הספרדי!“

עוד בטרם עלה המסך על המערכת העיקרית בפסטיבל דמי'אניוק, חל קילקול קטן ובלתי צפוי. ספרדי קשיש טען, כי האיש שבכלא-רמלה אינו „איוואן האיום“ המקורי. זה, כך העיד הזקן, אינו בין החיים מזמן. אחר-כך חזר בו האיש מעדותו.

פניתי אל הח"כ דב שילונסקי, ניצול-שואה. אצל שילונסקי לא עוררה הידיעה שום היריחה, שום התלבטות. הופתעת מהידיעה בעיתונות הספרדית?

לא הופתעתי. אבל חשוב להוכיח שהספרדי חזר בו מבריו, והודיע שלא היה ערדרייה למותו של הפושע הנאצי, אלא קרא על כך בספר.

● בכל זאת, עקרונות, אם מתעורר אפילו שמין של ספק בדבר זהותו של האיש, צריך לשפוט?

וראי שצריך לשפוט אותו. צריך להוכיח במישפט שזה הוא. אני, אישית, בטוח במאה אחוזים שזה הוא: הרי בארצות-הברית ישנם אנשים – וגם פה – שזיהו אותו, אפילו על פי תמונותיו בלבד.

● כעורך-דין, לא נראה לך, שבלהט הרגשות אנו עלולים לעשות שפטים באדם הלא נכון?

יש לפנינו מיקרה של פושע המכחיש ואומר: זה לא אני! כעורך-דין, אני דווקא לא מתרשם מהעיקבות של הצהרותיו. הרי את כיקרת, לאחרונה, ככלא רמלה. פגשת שם מישהו, כולל אלה שנמצאו אשמים ברצח, המודה שהוא אשם? אני יודע שקם ועדיל-מעדמי'אניוק, ועדות הישיש הספרדי היא כמיסגרת הפיברוקים של הוועד הזה.

זה כמו שהנאצים בדרום-אמריקה – והם מאורגנים שם להפליא – פיברקו את הסיפור, לפני שלושת-רבעי שנה, שמנגלה מת. כידי היו או ערויות שמנגלה חי, ועוד איך! אין לי מושג אם הוא חי גם כיום.

אז כך פיברקו עכשיו שדמי'אניוק נהרג.

● אם בית-הדין ימצא אותו אשם ויגזור עליו את כל חומרת העונש – עונש-מוות – גם אז לא נראה לך שלספק הקל ביותר צריך להיות מישקל בעניין הזה?

לא! אם בית-הדין יחליט שזה האיש, אז אין לי שום עכבות. ואני כבר יודע שזהו האיש. צריך לבצע מייד את העונש. עוד לא המציאו את העונש שבו צריך להעניש את האיש הזה!